

eiendomsbesiddelser, i Skove og Bakker, i skov-
begroede Skræninger og Skrænter ved Naer,
Søer, Slugter og deslige; men paa selve
Herregaarden, er der, for mange Hunde, for
mange Fægere og for megen Lummel, og der-
for søger han ikke der. Han lever i Reglen
— det er min Erfaring; — af de Udenfor-
boendes SmaaCreaturer, og Lam; det er, saa-
vidt jeg har kunnet skjønne, hans væsentligste
Næringsmiddel. Jeg har lagt meget Mærke
til Ræven; jeg har set, og været Vidne til
saagodtsom dagligdags, hvorledes han gaar ud
af de større Skove, skuler sig i en Korn-
mark, som maasse skiller en lille Bondeby,
eller enkelte Behøere fra hans rette Hjem, og
henter saa Føde til sig og sine Unger fra de
Stofte af Høns, Vænder og Gæs, som han
kan kaste sig over. Han er meget listig; man
kan passe paa ham i Haven, — det hjælper
ikke, thi gaar man blot hen og tager sig en
lille Kur om Middagen, saa kan man være
vis paa, naar man kommer, efterat have sovet
en Timestid, at Mikkell har været der, og
med det Bytte, han har faaet, fat paa, har
søgt hjem til Skoven. Det er sandeligt at
sætte Følf for haardt paa Prøve, naar det
forlanges, at man skal give sit Minde til, ro-
ligt at se, denne Fyr dagligt bære, Bærer bort,
der have været Ens lovsige Besiddelse, uden
at man maa fornærme ham, og dersom det
øvede Thing, hvad jo Udskilligt tyder paa,
skulde ville værne om Ræven i den Grad,
som Flere have ønsket det, saa vil det, som
sagt, være at sætte Følf paa for haard en
Prøve; thi Forbudet vil ikke blive over-
holdt, og man vil fryde Ræven, alligevel.
Jeg skal ærligt tilstaa, at naar jeg har en
Bøsse i Haanden og kan ramme ham, idet
jeg ser ham gaa bort med mine Bærer, saa
kan jeg, selv om jeg derved skal blive en
Lovovertræder, ikke lade være at fryde ham.
Jeg er iøvrigt ikke Jagtelster, og gaar ikke
paa Jagt, og jeg fornærmer hverken Ræven
eller noget andet Dyr, naar de ikke komme
mig for nær; ja, jeg kan taale, at en Hare
gaar ind paa min Mark og æder min Kaafl.
Jeg har Kaafl nok; det morer mig, at se
Haren derinde, og jeg gjør den intet Ondt.
Det vilde gjøre mig inderligt ondt, om Lov-

givningsmagten vilde tvinge Befolkningen til
at blive Lovovertræder med Hensyn til Ræven,
thi et Lovbud om dens Fredning vilde ikke
blive overholdt, det er min Paastand. Men
derpåst maa de Herrer lægge Mærke til, paa
hvilken Side det er, at Ræven har sine Ven-
skaber; det er fra Jagtelsternes, de større
Landeiendomsbesidderes og Theoretikernes Side
— jeg vil blot bede de Herrer se paa de
Navne, der findes paa det Forslag, der gaar
i Retning af at beskytte den. Dermed be-
skylder jeg Ingen for Partifkthed; men man
kan ikke saa godt se det, der ligger udenfor
Ens daglige Liv, som det, man daglig sær-
des i. Jeg er født og har hjemme i en
skovrig Egne, og jeg har næsten dagligdags
havt Leilighed til at bemærke det meget om-
talte Dyr; men jeg har ogsaa kjendt og kjen-
der endnu skovfattige Egne, hvor der ingen
Ræve var eller dog kun saa, og jeg har ikke
kunnet opdage, at de vare mere plagede af
Spidsmus og Udenborrelarver end alle andre
Egne; jeg har ikke kunnet skjønne det paa
nogen Maade, skjøndt jeg kan forsikre det
øvede Medlem fra Bondesild (Raben), at jeg
har lagt meget noise Mærke dertil. Naar
man har holdt Forsvarstaler for Ræven i
Henseende til Lam, saa skal jeg sige, at det
vel er sandt, at glubste Hunde ogsaa kunne
forgribe sig paa Lam, men at Ræven ikke i
temmelig udstrakt Maalestok skulde besøge
Faareflokkene, er ikke Tilfældet; det gjør han
tværtimod temmelig ugenert. Naar man taler
om den store Gavn, den gjør i Skovene, saa
skal jeg ikke benegte, at den gjør Gavn der;
men gjorde den slet ikke Gavn, var der jo
heller ikke nogen Grund til at frede om den.
Jeg har lagt Mærke til — og det er ikke
vanffeligt at kjende, naar Skovbunden er be-
lagt med Sne — hvorfra han faar sin Føde;
naar han gaar ud af sin Hule. Det lader sig
jo nemlig ikke gjøre at rode Spidsmus og
lignende skadelige Dyr op, uden at det kjendes
paa Sneen eller Lovfaldet; men seer man
noise til, saa finder man ogsaa, at hans Spor
fører ud til det nærmeste Omraade, til den
nærmeste By, til den nærmeste Høns- og
Andeflokk o. s. v.; Lammene kan han jo ikke
saa godt komme til paa den Tid, da